

Poslednjič se obnem še k vam, naš visoko spoštovani, blagorodni gospod, okrajni poglavar! Jez in vsa naša srenja vas zahvalimo za vašo posebno veliko skerb pri sestavljanju srenj in volitvi srenjskih predstavnikov. Vi ste koj od začetka, ko smo pod vašo okrajno prišli, na našo faro svoje oko blagovoljno obrnili, in nam zdaj tudi še to milost kazali, da ste sami k naši volitvi prišli, in še pri prisegi ostali. Naj vam bo zato lepa hvala, in bodite prepričani, in tudi visokimu c. k. deželniemu poglavarstvu na znanje dajte, da Vodiška srenja utegne biti ena nar bolj zvestih in pokornih srenj svojemu preljubimu Cesarju in od njega postavljenim vradnijam. Bog ga ohrani, našiga ljubljena Cesarja Franca Jožefa I. in vso njegovo rodbino. Bog daj mir in pokoj po vsih okrajnih našiga velikiga cesarstva. Z Bogom smo začeli, da bi le z Bogom vedno ravnali, in se tako — njegoviga svetiga blagoslova vredne delali. Amen.“

Ljubljanskemu močvirju se nova vesela danica bliži.

Za vse koristne in potrebne reči skerbno ministerstvo kupčije je naročilo, da naj se prav dobro prevdari, ktere dela bi bile še potrebne, da se bode Ljubljansko močvirje do dobrega posušilo, in prihodnjim povodnjam v okom prišlo. Vse posebno za to, da se bo železnica od Brezovce memo zvonajne Gorice in Margata proti žalostni gori čez mah speljala, da bo veči stanovitnost dobila, in poškodovanja obvarvana. V ti zadevi previdni gospodje so uganili, da je narpred potreba cesarski graben nar menj za 3 čevlje znižati, skoz in skoz na 14 sežnje razširiti, in njega izliv v Ljubljanco po nekdanji grapi pod Moste speljati; potlej, da se mora Cornov graben po potrebi zdaljšati, in razširiti, da bode v stanu vse studenčine in potočice požirati, ki od Teržaške ceste v mah silijo; in zadnjič, potroške za te dela bo treba iz občine ali cesarske denarnice plačati, ker postesnikom mahú ni mogoče, tolikšnih stroškov na se vzeti.

Načertanje te dvojne, za vse deležnike mahú pa tudi za Ljubljano in zlasti za Štepance, ki so bili do zdaj večkrat brez vode, zlo imenitne naprave in prerajtanje stroškov, kterih potrebujejo, sta prevzela izvedna gospoda inženirja, ktera je vedno v tim deleviditi. Bog daj, da bi se te dela kmalo pričele, ktere ne bodo samo železnico škode varovale, in prvo obdelvanje mahú vpeljale, ampak tudi Ljubljanski zrak mončo zboljšale in veliko bolezin odvernile. Vsa čast in hvala tedaj tako skerbniemu in za potrebe dožela pazljivemu ministerstvu! — Pot za železnico čez močvirje se ne bo delala s podstavo lesenih kolov (pilotov) ampak kamnje v velicah trugah se bo v zemljo pogreznilo. J. O.

Dopisi.

Iz Gradca. Na koncu šolnega leta vam moramo vsaj nekoliko od slovenskih zadev v Gradcu povedati. — Družba Slovenija, prestvarjena v slovstveno, je sicer zveksine svoje zunajne, po celem spodnjem Štajarju razširjene društvenike zgubila, kterih pomoči včasih prav pogreša. Zakaj nekterih rodoljubje je po njej domače zadeve veselo podpiralo. Tak je p. blagi župnik v Čm. Fr. Rdl njoj na enkrat 30 fl. sr. podaril, ravno tisti, kteri je v svojem milem sočutji bolj revne brate Hrvate, ktere je general Todorovič čez naše kraje domó peljal, s 20 vedri dobrega vinca razunjestvine pokrepil. — Njegov dober sosed Fr. Dr-nr. je nam dvakrat vseli po 10 gld. sr. poslal; iz Celja smo lepe prineske dobivali, zlasti za poslanca na Pražki slavj. zbor i. t. d. Lepa hvala vsem! Zbog tega pak se je družba tudi lahko čvrstvo gibala. Sedaj je sicer bolj tiha, pak ven-

dar prav tople in bistre kervi, ktero zmiram po nadepolni mladeži razliva. 17. časopisov in čez 300 knjig in knjižic jo greje. Mesca kimovca se preseli za prihodnje leto na bolj prikladen stan v grof Welsersheimovo palačo v ustavne ulice h. št. 164. In ako še dobi Gradec vnovič obljubljeno drugo slovensko stolico — za kazensko postavo — jo bode to močno oživilo. Gre sicer glas, da učiteljstvo takše potrebe tu ne spozna in pregovarja, pak bolj jo drugi spoznajo in — ravnopravnost.

Prof. deržavljanskega zakonika Dr. J. Krajnc je dal na koncu leta 26 poslušavcem spričevala; kar pri številu tukajšnih pravaslovcev gotovo ni malo! On je ves zakonik na tenko, točno, in gladko v slovensko prestavil in ga namerava po opetnem pregledu ministerstvu v pretres podati. Tak dobimo tudi to važno knjigo.

V rečni šoli (Realschule) je v drugem polletju 12 učencov skušnjo iz slovenskega jezika napravilo in se dobro obnašalo. V Gračkih latinskih šolah se je prav dosta mladenčev slovensčine serčno poprijelo. Le tak povsodi naprej po božji volji! Ž.

Iz Černíverha nad Polhovim Gradcam.

Pred sv. Lorencam ta dan ob 5. uri zjutrej pri-nese iz Rot, 2 uri hodá dalječ mož punčiko h sv. kerstu rekoč, da naj se urno opravim, da so še 3 sestrice za njo na poti. Ko sim opravljen, jo primahajo botri zares še s tremi družimi, in hitro gremo v cerkev, kjer so vse 4 sestrice — čveterčke — Mina, Anca, Mica, Mariana sv. kerst prejele. Uboge stvarice so bile slabo in le za silo zavite, ker mati se kaj taciga ni nadjala, ter je le za eniga otroka opravo pripravila. V farovžu enmalo bolj povite in pogrete so nesli vse 4 žive domú materi. Bi bile te čveterčke v Ljubljani rojene, vém dobro, da miloserčne gospé bi materi pripomogle, jih z vsim potrebnim preskerbeti. Tukaj pa v samotah se moremo anati tacih dobrot. Vender pa so srečni naši hribovci, ker marsikakih napak ne poznajo, ki se po družih krajih godé. Takó, postavim, zapravlživiga pijanca, igravca, verozaničevavca in kar iz tega izvira, ne poznajo. Tukaj ljudjé namesto vina sadjevo vodo pijejo, pri pameti ostanejo, dnarce privarjejo in zdravje ohranijo, kar se tudi iz tega kaže, da sim od noviga léta le 4 ljudi pokopal, 26 jih pa kerstil, in vsi so zakonski. Sadjorejci so naši hribovci taki, da skoraj vsi svetinje zaslužijo. Zató pa imajo nasušeniga sadja, da, ako ga je ravno léta nenavadno spomladanje vreme vzelo, ga vender naši kmetje ne bodo stradali do družiga léta. Veselo je viditi, kako pridno mladi fantiči divjake iz pašnikov domú nosijo in okolj hiš zasajajo. Ko sim spomladi v šoli jih zavoljo tega pohvalivši, rekel, da tudi jaz bi rad nekaj divjakov za svoj najeti vert dobil, so mi jih koj toljko nanesli, kolikor mi jih je le treba bilo, veselivši se, da se tud jez nekoliko z sadjorejo in kmetíjo pečam. Černoverški.

Iz Štajarskiga 8. vel. serp.

V slovenskim Celju se je 11. pretečeniga mesca navod ali komisija zavoljo prerajtovanja odkupa zemljiš nekdanjih gospóskinih davkov začela; ni dolgo kar je lep, pa žali bog! v nemškem jeziku, natisnjen opomin v slovenske soseske razposlala, da bi kmetje brez izgovora tjekaj prišli, kadar bodo poklicani. Kmetje se čudijo, da se jim ne dopisuje v njih jeziku, in da se ne ravná po cesarski besedi, v kteri jim je zagotovljeno bilo, „da se bo ž njimi vse po slovensko ravnalo.“ — š —

Iz Senožeč 12. vel. serp.

V nedeljo 11. vel. serp. je poglavar Postojnskiga okrožja g. baron Mac-Neven vsled vikšiga povelja vpričo mnogo gledavcov sreberni zaslužni križ s krono slovesno pripel na persi hrabriga Jožeta Gu-